

О. П. Кушнірук

Краснощок Леонтій Антонович

КРАСНОЩОК Леонтій Антонович (06. 10. 1926, с. Забілоччя, нині Радомишл. р-ну Житомир. обл. – 17. 06. 1996, Київ, похов. у рідному селі) – віолончеліст, педагог. Брат [В. Краснощока](#). Заслужений артист УРСР (1973). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1977). Лауреат 7-го Міжнар. конкурсу камер. музики ім. Лео Вайнера (Будапешт, 1963; у складі Квартету ім. М. Лисенка). Навч. у Київ. муз. училищі (1944–45), закін. Київ. консерваторію (1950; кл. Г. Пеккера). 1947–51 – арт. Держ. симф. оркестру УРСР, 1951–84 – Квартету ім. М. Лисенка (обидва – Київ). За сумісн. 1950–60 – викладач Київ. спец. муз. школи; від 1984 – у Нац. муз. академії України: від 1994 – професор кафедри струнно-смичк. інструментів. У репертуарі – твори Д. Шостаковича, В. Барвінського, Д. Бортнянського, Є. Станковича, Л. Дичко, Л. ван Бетговена, П. Чайковського. У складі Квартету ім. М. Лисенка записав твори Б. Лятошинського, А. Штогаренка, А. Філіпенка, В. Кирейка, Ю. Іщенко, Г. Ляшенка. Переклав для струн. квартету «Поетичну польку» Е. Гріґа, «Елегію» М. Лисенка, «Українську пісню» В. Косенка, «Колискову» В. Кирейка (усі – 1985), для 12-ти віолончелей – «Вокаліз» С. Рахманінова.

Рекомендована література

1. Боровик М. Квартет ім. М. Лисенка. К., 1976;
2. Філіпенко А. Ювілей ансамблю // Музика. 1981. № 5.

Бібліографічний опис:

Краснощок Леонтій Антонович / О. П. Кушнірук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-2975>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).